ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: GREGORIUS MAGNUS. PS. MARCILIA. PS. BOTO PRUVENINGENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 87v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

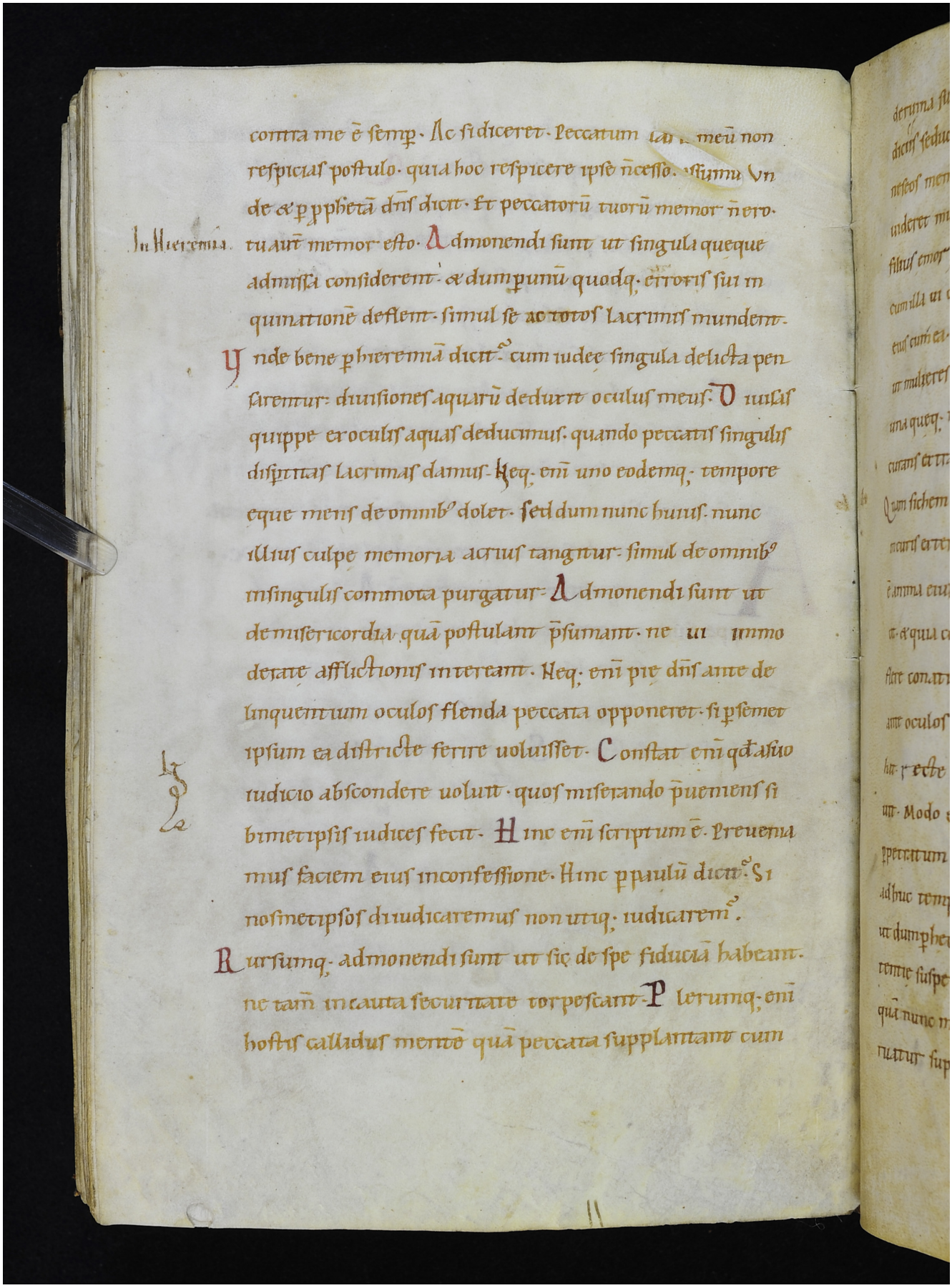

contra me ē semp̄. Ac si diceret. Peccatum [illegible] meū non
respicias postulo. quia hoc respicere ipse n̄cesso. [illegible]sumu Vn
de & p̄ p̄phetā dn̄s dicit. Et peccatorū tuorū memor n̄ero.
In Hieremia. tu aut̄ memor esto. Admonendi sunt ut singula queque
admissa considerent. & dum p̄ unū quodq; erroris sui in
quinationē deflent. simul se ac totos lacrimis mundent.
Unde bene p̄ hieremiā dicit. cum iudee singula delicta pen
sarentur: diuisiones aquarū deduxit oculus meus. Diuisas
quippe ex oculis aquas deducimus. quando peccatis singulis
disp̄titas lacrimas damus. Neq; enī uno eodemq; tempore
eque mens de omnib⁹ dolet. sed dum nunc huius. nunc
illius culpe memoria acrius tangitur. simul de omnib⁹
in singulis commota purgatur. Admonendi sunt ut
de misericordia quā postulant p̄sumant. ne ui immo
derate afflictionis intereant. Neq; enī pie dn̄s ante de
linquentium oculos flenda peccata opponeret. si p̄semet
ipsum ea districte ferire uoluisset. Constat enī qđ a suo
iudicio abscondere uoluit. quos miserando p̄ueniens si
bimetipsis iudices fecit. Hinc enī scriptum ē. Preuenia
mus faciem eius in confessione. Hinc p̄ paulū dicit. Si
nosmetipsos diiudicaremus non utiq; iudicarem.
Rursumq; admonendi sunt ut sic de spe fiduciā habeant.
ne tam̄ in cauta securitate torpescant. Plerumq; enī
hostis callidus mentē quā peccata supplantant cum